

בחדר נידח, רחוק מכל חנועה של מבוגרים, ב

גברברי

אלבס חגור מלא — גינס ושתי, חולצה חרודה, משיבצת או שחורה. הראש בגיורת אלבס 62. ביום עיבדים בגארגי הנמצא בתוך התערוכה, ביהלומים, ברהקות. בערב יוש בים בתיכון אקסטרינס — שישיית — שבי עית — הנמצא אף הוא בשטח התערוכה. עולם קטן. רק בלילה הולכים לעיתים לישון בשכונת התקווה שפירא והכרם. בהפסקת העבודה, בהפסקת השיעורים או אחר כך, לפני הצגה שניה או אחרת, נותנים קפיצה בנגידה התערוכה, למלא את המיכל בהצי לטר קולה. אולי יש חתיכה במיקרה? אם

הבלטה עם גומייה לוחצת, ומקרבים את הפה לקס. בזה ניגמר הטקס הרשמי של הור רוממות גברבר הקולה. מותר לדבר, בבקשה. הוא עושה זאת במאקסימים קול.

★ ★ ★ ציפצוף ארוך

ב"גידדה התערוכה" הטיפשעשרה הוא המלך. זה הבאר הפרטי שלו. גם עולמו הקטן הוא עדיין לא הסתגל לאספרסו של בני העשרים ולחיסקי של הגדולים יותר. מפני שהוא עדיין בין 13 או 16. הוא משתכר מקולה בעשרים וחמי שוה גרוש. הוא הגיבור הלאומי בעיני עצמו, כשהוא מזמין לכאן את החברה הי מתפעלת שלו מכיתה ח'. כאן יודעים אם יש מסיבה, מתי ואיפה. כאן הוא פוגש את החברה, מדברים, מרכלים ומספרים בדיחות עד 11 בלילה. פוגש את חברות הטויסט, הגיטאריסטים. מכאן הוא יכול להראות, בלי בעיית, לרותי את הירקון והגשר, לפני שהוא מביא אותה הביתה ואחרי שהזמין אותה לספישו, היא לא חסרב. נוח כאן. כמו בבית. הגדלים כאן הם המיעוט והוא מצפצף עליהם ציפצוף ארוך.

★ ★ ★ חזה מדאכותי

לוקחים את הכוס, הורקים קש, תופסים שולחן. בודקים אם הכסא עדיין מכתובב על הציר לאחר סיבוב של מאה שמונים. מתיישבים, מעבירים מבט אישי-זעם על פרוצופים דומים, של כפילים היושבים בשטח עם תיטרוקת'פס, מכנסיצינורות ושרהלי

הכל תלוי —

על כוס קולה אמיתית מתפתח רומן זוגות הטיפשעשרה במיבצרים הפרטי — קפה התערוכה — בעל הנוף האמריקאי הטיפוסי. בחצי לידה יכול כל נער מגיל 13 לבלות ערב שלם בחברת החתיכות שלו.

כ שאין מה לעשות, אפילו כשיש, נוהרים הטיפשעשרה למונטאנה. כך ניקרא בשפתם קפה נלדח התערוכה ש נפתח לפני שנה וחצי בצפון המזונה והי נידח של תל אביב. מדוע מונטאנה? לא יודעים. נידמה להם שפעם ענדו האן מלצר עם קרחת, שנה לשם "מונטי".

היה זה מיסטר פוגל, יהודי פולני-אמרי קאי-שמך-קרה-קאדילאק, שרכש את המקום, שהיה לפני כן בית-מלאכה לריקועי נחושת. הוא הביא לקפה שלו, ולראשונה בארץ, קוקה-קולה אמיתית בסירוף, ישר מאמריקה, וקרא לה בשם היומריני: פוגל קולה. אם להאמין לו, הרי חברת קוקה קולה האמרי קאית ביקשה ממנו אישית שיעשה טובה ולא יפרסם את תוצרתה בשמה, משום שהיא אינה נלהבת במיוחד להכנס לרשימה השחורה של החרם הערבי. פוגל הנהיג שירות עצמי, הביא כיסאות באר מסתובבות על ציר, הביא מכוונת-גלילה, שנימכרה ב" הצימחיר. צובדי הנמל, סווארים ופועלי התערוכה היו הלוקוחות הראשונים של קפה התערוכה. יום אחד גילה אותו הנוער, וכבש אותו. וכך — במגרשי התערוכה הישנה והמאובקת של תל-אביב הקטנה, בין שילדי מכוניות ובתי-חרושת, בנוף הקלאסי של חופי-הכרך בחדר המוני הטיפשעשרה במעום הראשון בארץ. הקפה הראשון של הם. מקום המיפגש הראשון — הרשמי שלהם.

הפוגל הזה לא ידע שחוק מהקולה הניח גם אבן-פינה לגל חדש בתל-אביב: גברברי הקולה.

★ ★ ★ "HAVE A COKE!"

"Ye-ee-ss?" "היי, קראת לי?" "Sure". זויס למונטאנה.

מרבצים פול גאז, האופנוע מחריש אוזי נים באגוזו פתוח, מזעזע את הרחוב המת בספיד משגע. מפחידים זקנה במעבר חציה, אם יש מזל דורסים חתול, דופקים כמעט את הגמל המעופף, עושים סיבוב בארבעים וחמש — השכבה — ונוחתים במיניוס שנייה בנגידת התערוכה. מיישרים את המשקפיים השחורות — ארבע לירות אצל מלחים — לובשים מבט אילה בלמונדר, סיגריה בוחית, וניכנסים לטחח הניאון. ל דלפק. צופף, אבל יש מרפקים — לאפס. "דאבל קולה!"

"הופה אוואיי", צורחת הלן שפירא מעל תיקרת הדלפק, בעזרתו האדיבה-מזי של הרמקול "Have a coke" מפתות מכל מטר מרובע של קיר בלונדית דהיות מ קארטון. "Be really refreshed" קורצות לגברים בני שלושעשרה וחמשעשרה חתי כות קארטון, נציבות הסכס האמריקאי לפי ני 15 שנה. "Fogel Cola — Sign of Good Taste". נוהמת המכונה האדומה, היורקת לכוס את הנוזל החום-כהה.

הניצנים ניראו בארץ, עח

לא אפשר תמיד לסחוב כמה כוסות וי כפיות. מי שם לב. בקיץ הזה סחבו אלפיים כוסות, כתוב בדו"ח ההוצאות של מיסטר פוגל השמן. בחוץ ממתין הרכב האישי — הסוסים המיניעים שלהם: שורת איפנועים, בראשו לאללה.

"עזוב, לא סחורה. זאת סוג גימל".
"דחקא בסדר, מה אתה רוצה?"
"פרצוף מפזר הפגנות".
"על החזה תביט, יה גולם, יכולה לתת לך מכת חלב".
"או מה?"
"יש לך ברירה. תן רגע לבדוק את השטח".

"חתיכת דון זואן זה".
אלבס 62 נפרד מהערך, ניגש לנערה לוגמת קולה במרחק כמה שולחנות ימיה. "מה את עושה הערב?"
לא עונה. לא מביטה.
"מה את עושה הערב, מאוהר יותר?"
"מי מכיר אותך בכלל?"
"אידי, אידי. לא ענית לי מה את עושה בערב?"
"זה באמת מעניין אותך כל כך?"
"מי ב?"
"מי מכיר אותך בכלל?"
"אפשר לעשות הכרה. שמי גזי, נעים מאד, ולך?"

"תנדרף מכאן!"
"אפשר להזמין אותך להצגה שניה?"
"יאללה, תרים עוגן".

באר-גברבר
הינו המוסד החדש שהקים לו הנוער בצפון תל-אביב. גימ נזיטטים בגינס וגברברים בתסרוקות'פס מתמכרים לאלכוהול האמריקאי — קולה. הם יושבים על כסאות מסתובבים אלה-דורף-אייניס ומרגישים טוב.

קולה
אופנועים